

ΠΕΡΙ ΤΗΣ «ΘΕΩΡΙΑΣ ΤΗΣ ΕΞΕΛΙΞΕΩΣ»

Θεοδωρήτου, άγιορείτου ιερομονάχου (†)

Τί είναι αυτή ή θεωρία τής Ήξελίξεως, πού τόσον άγαποϋν όσοι δέν πιστεύουν στόν Θεόν;

Κατ' άρχάς είναι μία θεωρία και μόνον, χωρίς νά έχη καμμίαν σχέση με τήν έπιστήμη, πού στηρίζεται πείραμα και τήν παρατήρησιν.

Γι' αυτό πολύ δικαίως ό έπιστήμων και άπολογητής κ. Άπ. Φράγκος θά γράψη:

«Εκείνοι πάντως πού επικαλοϋνται τήν έπιστήμη για νά υποστηρίξουν ύλιστικέσ θεωρίεσ και άπόψεισ π σέ θέματα δημιουργίασ του κόσμου και τής ζωής, έξαπατοϋν τόν σύγχρονον άνθρωπον, ένσυνειδήτι άσυνειδήτως, διότι έπιστημονική γνώσι πάνω στα θέματα αυτά δέν μπορεί νά ύπάρξη, όσοδήποτε και προοδεύση στο μέλλον ή έπιστήμη, άφοϋ ούτε παρατηρήσεισ, ούτε πειράματα μποροϋν νά γίνουν».

Ποῦ εἶναι αἱ ἀποδείξεις τῶν ἐξελικτικῶν, ὅτι ἡ ζωὴ προέκυψε ἀπὸ τὴν νεκρὰν ὕλην; Ὁ Dr. Jastrow, ἰδρυτὴς καὶ πρῶν διευθυντὴς Διαστημικῶν σπουδῶν τῆς NASA γράφει: «Συμφῶνως μὲ τὴν ἱστορίαν αὐτὴν (τῆς ἐξελίξεως) κάθε δένδρον, κάθε φύλλον χλόης, κάθε δημιουργία στὴν θάλασσαν καὶ τὴν ξηρὰν ἐξελίχθη ἀπὸ ἓνα πατρικὸν κλωνάρι μοριακῆς ὕλης, παρασυρόμενον νωχελικῶς μέσα σὲ μίαν ζεστὴ λιμνούλαν. **Ποῖα συγκεκριμένη ἔνδειξις ὑποστηρίζει τὴν ἀξιοσημείωτον αὐτὴν θεωρίαν γὰρ τὴν προέλευσιν τῆς ζωῆς; Δὲν ὑπάρχει καμμιά!**»!

Ὁ δὲ διάσημος ἐξελικτικὸς τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Χάβαρντ Dr. G. Simpson σχολιάζει ὅτι τυχαία γένεσις τῆς ζωῆς «δὲν συμβαίνει σὲ καμμίαν γνωστὴν περίπτωσιν», ἐπαναλαμβάνων τὸ ἀξίωμα τοῦ μεγάλου Παστέρ. [...] Ἔτσι ἡ ἐξέλιξις ἀντικαθιστᾷ καὶ τὴν θρησκείαν, ἀφοῦ διεκδικεῖ τὴν μοναδικὴν ἐρμηνείαν τῆς ζωῆς, τοῦ κόσμου καὶ τοῦ ἀνθρώπου.

Τὰ ἰσχυρὰ καὶ βαθύτερα θρησκευτικὰ θεμέλια τῆς ἐξελίξεως ἐκτίθενται προσφάτως ὑπὸ τοῦ Bozarth:

«Ὁ Χριστιανισμὸς ἐπολέμησε καὶ συνεχίζει νὰ πολεμῇ καὶ θὰ πολεμῇ τὴν ἐξέλιξιν, διότι ἡ ἐξέλιξις καταστρέφει ὀλοσχερῶς καὶ τελείως τὸν ἀκριβῆ λόγον τῆς ἐπὶ γῆς ζωῆς τοῦ Ἰησοῦ...»

Καταστρέφει τὰ περὶ Ἀδὰμ καὶ Εὐᾶς καὶ τῆς προπατορικῆς ἁμαρτίας, ὑπὸ τὰ ἐρεῖπια τῶν ὁποίων κείνται τὰ ἄθλια λείψανα τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

Ἐὰν ὁ Ἰησοῦς δὲν ἦτο ὁ Λυτρωτὴς ποῦ ἀπέθανεν γὰρ τὶς ἁμαρτίες μας, καὶ αὐτὸ ἀκριβῶς ἡ ἐξέλιξις κηρύσσει, τότε ὁ Χριστιανισμὸς εἶναι ἓνα τίποτα.»

Οἱ πρῶτοι ὁπαδοὶ τοῦ Δαρβίνου μὲ κορυφαῖον τὸν J. Huxley εἶχαν δηλώσει θριαμβικῶς, ὅτι μπορεῖ νὰ δημιουργηθῇ νέα θρησκεία, βασισμένη ἀκριβῶς στὴν ἐξέλιξιν.

«Τὸ ἐξελικτικὸν ὄραμα μᾶς δίνει τὴν δυνατότητα νὰ διακρίνωμεν, καίτοι ἀτελῶς, τὰ χαρακτηριστικὰ τῆς νέας θρησκείας, ἡ ὁποία εἴμεθα σίγουροι ὅτι θὰ ἐμφανισθῇ γὰρ νὰ ὑπηρετήσῃ τὶς ἀνάγκες τῆς ἐρχομένης ἐποχῆς (τῆς «Νέας Ἐποχῆς», δηλαδή, τῆς ὁποίας τὸ ἔδαφος - δὲν θὰ ἦτο ἄστοχον νὰ ἐπισημάνωμεν - προητοιμάσθῃ μὲ τὰ ἄθεα κηρύγματα τῶν Διαφωτιστῶν καὶ ἐξελικτικῶν καὶ τὴν ἀνθρωποκεντρικὴ, λογικοκρατικὴ, παπιστικὴ κοσμοθεωρία τῶν πάσης φύσεως αἵρετικῶν καὶ διανοουμένων ὄλων τῶν ἐποχῶν).

[...] Ἐδῶ πρέπει νὰ τονισθῇ ὅτι οὔτε ὁ Δαρβίνος δὲν εἶχε ἀρνηθῇ τὴν ὑπαρξίν τοῦ Θεοῦ στὸ θέμα τῆς Δημιουργίας, ἀφοῦ ἔγραφε:

«**Αἱ πράξεις τῆς γενέσεως, τὸσον τοῦ εἴδους ὅσον καὶ τοῦ ἀτόμου, εἶναι τέτοιες, ὥστε νὰ μὴ μπορούμε νὰ τὶς δεχτοῦμε ὅτι εἶναι ἀποτέλεσμα τυφλῆς τύχης... Ὅλα τὰ μεγάλα πνεύματα ἀπαντοῦν καταφατικῶς γὰρ τὴν ὑπαρξίν τοῦ Θεοῦ.**»

Στὸ σημεῖον αὐτὸ ὁ Δαρβίνος συμφωνεῖ μὲ τὸν Νεύτωνα καὶ τὴν ὠραίαν ὁμολογίαν του:

«Εἶναι τυφλὸς καὶ μωρὸς αὐτὸς ποῦ δὲν βλέπει καὶ δὲν ὁμολογεῖ ὅτι ἡ ἀρίστη καὶ σοφωτάτη διάταξις τῶν ὄντων ἀφείλεται εἰς τὴν παντοδυναμίαν καὶ πανσοφίαν τοῦ ἀπείρου Δημιουργοῦ.»

[...] Ὅταν δὲ ἐσχάτως ὁ **Ἄϊνσταϊν** ἐρωτήθη γὰρ τοὺς νόμους ποῦ διέπουν τὴν διάδοσιν τοῦ φωτός, εἶπεν: «...ἐπειδὴ ὅ,τι πιστεύαμε μέχρι χθές, ἂν δὲν ἀνατραπῇ αὖριον, θὰ ἀναθεωρηθῇ ὀπωσδήποτε, σὰς λέγω ὅτι **τὸ φῶς ταξιδεῖ ἀπλῶς καὶ μόνον, διὰ τῆς δυνάμεως τοῦ Θεοῦ.**»

Ὁ ἴδιος θὰ δηλώσῃ ἀργότερον: «**Ὅταν ὁ Θεὸς ἔφτιαχνε τὸν κόσμον... δὲν ἔπαιξε ζάρια,** ἀπαξιώνοντας, συγχρόνως, κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, συλλήβδην τὴν «καθαρὰν τύχην» τοῦ Μονῶ καὶ ΟΛΕΣ μαζὶ τὶς θεωρίες τῆς ἐξελίξεως»

[...] Καὶ γὰρ νὰ πάμε στὰ πιδ νεώτερα, παραθέτομεν τὴν ἄποψιν τοῦ ἱατροῦ καὶ καθηγητοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ. Ἀθ. Ἀβραμίδη, ἀναφορικῶς πρὸς τὸ DNA τοῦ ἀνθρώπου καὶ τὴν σχέσιν αὐτοῦ πρὸς τὴν ἐξέλιξιν:

«Ὅπως ἔχει διαπιστωθῇ, τὸ D.N.A. ὄλων τῶν ἀνθρώπων, ἀνεξαρτήτως ἡλικίας, φύλου, χρώματος ἢ τόπου κατοικίας στὴν Γῆν, εἶναι πανομοιότυπο κατὰ 99,9%. Δὲν μπορεῖ, ἐπομένως, νὰ ὑποστηριχθῇ καὶ καμμιά γονιδιακὴ ὑπεροχὴ ἐνὸς ἀνθρώπου ἐναντι κάποιου ἄλλου, ὀπωσδήποτε στὴν Γῆν, γὰρ τὴν στήριξι φυλετικῶν διακρίσεων, κοινωνικῶν ἢ ἄλλων, βάσει γονιδιακῶν διαφορῶν. Προφανῶς διότι, ὅλοι οἱ ἄνθρωποι δημιουργήθησαν ἴδιοι, ἐξ ἐνὸς ἀνθρώπου προερχόμενοι, τοῦ ὁποίου κληρονομοῦν ἀπαρεγκλίτως τὶς ἀρχικῆς βασικῆς καταβολῆς.»

Καὶ ἐπιβεβαιώνεται ἐπιστημονικῶς, ὕστερα ἀπὸ 2000 χρόνια, ἐκεῖνο τὸ ὁποῖο εἶπεν ὁ Ἀπόστολος Παῦλος στὸν Ἄρειον Πάγον: «...ἐξ ἐνὸς αἵματος πᾶν ἔθνος ἀνθρώπων...» (Πράξ. Ἀπ. 17,26). Δηλαδή: Χωρὶς νὰ μεταβάλλεται ὁ κληρονομικὸς κώδικας οὔτε μὲ τὴν «ἐπιλογή τοῦ ἰσχυροτέρου» τοῦ Δαρβίνου, οὔτε μὲ τὴν «προσαρμογὴ» τοῦ Λαμάρκ, οὔτε μὲ τὶς «μεταλλάξεις» τοῦ Ντε Βορίς, οὔτε μὲ τὴν «καθαρὰ τύχη» τοῦ Μονῶ - τῶν διαφόρων δηλαδὴ θεωριῶν τῆς Ἐξελίξεως.

Εἶναι ἐπομένως δικαιολογημένη, καὶ διὰ τῆς μεθόδου τοῦ ἀποκλεισμοῦ τῶν ἄλλων ἐρμηνειῶν, ἡ θέσις ὅτι, ὁ γενετικὸς κώδικας τοῦ ἀνθρώπου εἶναι ὑπὲρ τῆς ἀπόψεως ὑπάρξεως Σοφοῦ Δημιουργοῦ!

[...] **Δυστυχῶς ὅμως τὸ Ὑπ. Παιδείας δὲν ἀπασχολεῖται μὲ τέτοιες ἐργασίες, τὸ δὲ Παιδαγωγικὸν Ἰνστιτούτον, ὡς ἀποδεικνύεται, τὸ διακονοῦν ἄνθρωποι ποῦ ἀδιαφοροῦν γὰρ τὴν ἀλήθειαν, τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν νεολαίαν τῆς, μὲ συνοδοιπόρους δυστυχῶς τὴν πλειοψηφία τῶν ἐκπαιδευτικῶν!**

[...] Τελειώνοντας ἐρωτῶμεν: Ποῖο βιβλίον βλάπτει τοὺς μαθητὰς, ἡ Ἱστορία τῆς ἔκτης Δημοτικῆς ἢ τὸ ἄθεο κήρυγμα τῆς Βιολογίας; Ἀσφαλῶς καὶ τὰ δύο, ἀλλὰ τὸ δεύτερον δὲν βλάπτει ἀπλῶς, ἀλλὰ φρονεῖ κυριολεκτικῶς τὶς ψυχὰς τῶν νεαρῶν μαθητῶν, τὶς ὁποῖες ὀδηγεῖ «ἐπιστημονικῶς» στὸ μονοπάτι τῆς ἀθεΐας καὶ τοῦ μηδέν!

Ἀκριβῶς γι' αὐτὸν τὸν λόγον, ἀπὸ τοὺς γονεῖς μέχρι τὴν Ἀκαδημίαν καὶ τὴν Ἐκκλησίαν, κυρίως αὐτὴν, ἀπλώνεται ἡ εὐθύνη γὰρ τὶς ἄθεες Μασονομαρξιστικὲς θέσεις τοῦ συστήματος τῆς Παιδείας μας. Πρέπει νὰ τεθῇ ὀπωσδήποτε ἓνα τέραμα σ' αὐτὸν τὸν κατήφορο, καὶ αὐτὸ θὰ γίνῃ μόνον εἰς τὴν προηγουμένως ἓνα ἄλλο τέραμα στὴν ἔνοχον σιωπὴν τῶν ὑπευθύνων...

Γυμνάσια καὶ Λύκεια διδάσκουν ἐλευθέρως τὴν θεωρίαν τῆς Ἐξελίξεως, ὀδηγώντας τοὺς μαθητὰς ἐκ τοῦ ἀσφαλοῦς στὴν ἀθεΐαν! Θὰ μείνουμε ἀδιάφοροι;

Ἐπὶ τῆς ἀποδείξεως (ὅχι ἐνδείξεως ἢ ὑπόθεσις ἢ πιθανότης) ὅτι ἓνα οἰονδήποτε εἶδος τοῦ ζωϊκοῦ βασιλείου ἔχει ἐξελιχθῆ σὲ κάποιο ἄλλο εἶδος; Ὅχι. Ἄρα, λοιπὸν, ποῦ στηρίζεται ἡ, ἐπιστημονικοφανὴς μόνον, θεωρία τῆς ἐξελίξεως;

Ἄς προσθέσωμε δὲ καὶ τὸ ἐξῆς (ποῦ ἐνετοπίσαμε σὲ ἐφημερίδα τὸ 2011):

Ὁ Σάδερλαντ, ἓνας γνωστὸς καθηγητὴς τῶν Η.Π.Α., σημειώνει: «Σύντομα, κάποιος θὰ γεμίσει μία δεξαμενὴ μὲ ἓνα μείγμα ἀρχηγόνων ὑλικῶν, θὰ τὴν διατηρήσει σὺς κατάλληλες συνθῆκες καὶ θὰ δῆ τὴν ζωὴ νὰ σχηματίζεται. Αὐτὸ τὸ πείραμα θὰ γίνη».

Ἄρα, λοιπόν, δεν εἶναι ἐπιστημονικὴ γνώσις ἢ θεωρία τῆς «αὐτομάτου γενέσεως», καθ' ὅτι, ὡς καταδεικνύεται περὶτρανα ἀπὸ τὴν δήλωσι τοῦ κυρίου καθηγητοῦ, δεν ὑπάρχει πείραμα ποὺ νὰ ἀποδεικνύει τοῦ λόγου τὸ ἀσφαλές. Ὅσον ἀφορᾷ στὴν αἰσιοδοξία του ὅτι συντόμως θὰ ὑπάρξῃ τέτοιο πείραμα, δὲν ὑφίσταται οὐδεὶς πειστικὸς λόγος, ποὺ νὰ μᾶς ἀναγκάζῃ νὰ τὸ πιστεύσωμε.